

Ավետիք Իսահակյան

Դո՛ւ անցորդի պես քեզ միայն ըզգա

Դո՛ւ անցորդի պես քեզ միայն ըզգա՛,
Եվ որպես ճամփորդ այս երկրի վրրա.
Ազա՛տ հայացքով նայի՛ր ամենին,
Եվ անվերջ քայլիք քո անհայտ ուղին:
Միրտըդ սրբազան վրշտով թաթախի՛ր,
Հեռավոր ավեր գրնա՛, թափառի՛ր.
Անհագ որոնի՛ր մի վեհ ընկերի,
Միրիք, բայց սիրուն մի՛ լինիր գերի.
Միրի՛ր, բայց և թո՛ղ, և նորից գրնա՛
Ազատ ու մենակ՝ աշխարհիս վրրա;
Եվ երագ մի վա՛ռ , շքեղ, սուրբ և վեհ
Այս հողի – երկրից հոգիդ թըռցնե. –
Կարոտով ձրգտիր աստղերին անշեջ
Եվ մեռի՛ր աստղե – ոլորտների մեջ ...

1904